

Okrem toho štúdia skúma aj vplyv sofosbuviru na absorpciu tenofoviru a jeho proliečiv, tenofovir disoproxil fumarátu (TDF) a tenofovir alafenamid fumarátu (TAF). TDF a TAF pravdepodobne vytvárajú podobné koncentrácie tenofoviru v portálnej žile, pričom ABCB1 ovplyvňuje rozsah ich permeácie. Navyše, sofosbuvir môže zvýšiť stabilitu TDF v črevnom prostredí.

Model PCIS sa tiež ukázal ako cenný pri štúdiu indukcie liečiv voči črevným enzýmom a transportérom, čo napomáha pochopiť potenciálne DDIs.

Štúdie *in vitro* a *ex vivo* odhalili inhibičné účinky antivirotík na transport sprostredkovaný črevným ABCB1, čím sa zdôraznila potreba hodnotenia liekových interakcií. Využitie viacerých substrátov je rozhodujúce pre dôkladné posúdenie inhibičného potenciálu liečiv. Naše zistenia tiež poukazujú na užitočnosť techniky PCIS v štúdiách inhibície a indukcie zameraných na ABCB1. Táto metóda môže byť cenná aj pri kvantifikácii zapojenia črevného ABCB1 a DDIs do presystémovej eliminácie liečiv.